

La meva família i altres animals: És el relat autobiogràfic de la vida d'expatriat preadolescent de Gerald a l'illa grega de Corfú amb la seva excèntrica família anglesa de classe alta. Narra els anys que va viure de petit amb els seus germans i la seva mare vídua a l'illa grega de Corfú entre el 1935 i el 1939, abans que l'hedonisme del turisme de masses descendís sobre les illes gregues, Gerald Durrell descriu el paradís natural, i social, que era Corfú.

Quan la poc convencional família Durrell ja no pot suportar el clima humit i gris de Bournemouth, a la costa sud d'Anglaterra, fan el que qualsevol família assenyada faria: vendre casa seva i mudar-se a una assolellada illa grega. Un lloc amb sol, aire net i espais oberts. És evident que el jove Durrell, aleshores Gerry, va viure una vida diferent i extraordinària. Reuneix noves mascotes per emportar-se-les a casa a la seva poc entusiasta família per entretenir algunes d'aquestes espècies.

La meva família i altres animals pretenia abastar la història natural de l'illa, però va acabar com un encantador relat de les experiències de la família de Durrell, des dels nombrosos i excèntrics paràsits fins a la incessant processó de cadells, gripaus, escorpins, sargantanes, marietes, cuques de llum, pops, ratpenats i papallones, per casa seva.

Resulta envejable la possibilitat de gaudir la infantesa en un lloc màgic, un edèn per a qualsevol nen, sense restriccions ni límits que li permetin explorar i aprendre de la natura. Justament, una infantesa en aquest espai i aquest entorn familiar, van fer possible el magnífic naturalista en què Gerald Durrell es va convertir.

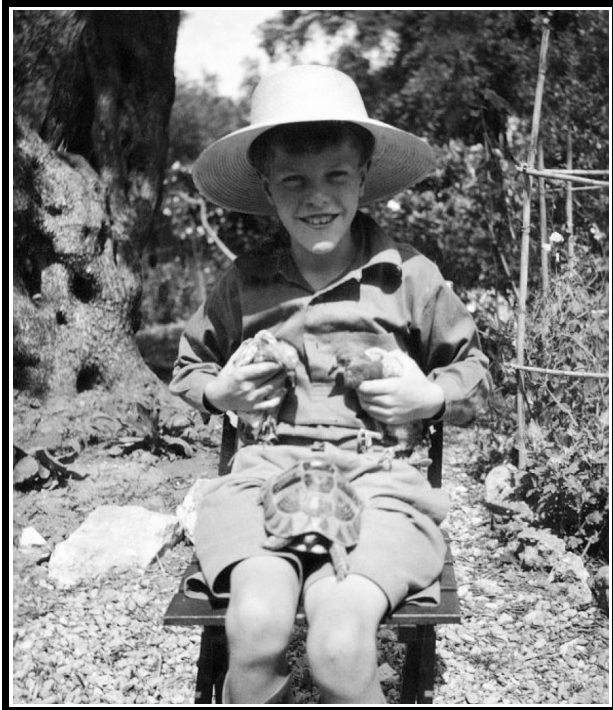
Però no és només el seu amor per aquestes criatures, o el seu amor per la naturalesa en general, allò que mou aquesta història, és aquesta família deliciosament peculiar a què pertany, i les seves diverses reaccions en tornar a casa amb una altra nova i estranya mascota que ha portat a casa. Un nen curiós i una mare indulgent i amorosa fan junts aquest viatge salvatgement excèntric, de la millor manera.

El llibre és, vist en conjunt, una compilació d'anècdotes més o menys ordenades, a través de les que anem coneixent íntimament la família de Gerry, els peculiars habitants de Corfú, la fauna i flora del

lloc, amb extrem detall, i també descobrim una manera perduda de viure, que sona a conte de fades de vegades i de vegades a malson.

Gerald Durrell va acabar escrivint una trilogia de Corfú, amb *Bichos y demás parientes* (1969); i *El jardín de los dioses* (1978). Aquest primer text, publicat el 1956, és un llibre de memòries del seu temps quan era un jove que va passar a aquesta encantadora illa grega juntament amb la seva mare i els seus germans. Hi destaca el seu amor per la vida silvestre, la seva afinitat amb el món natural. Fem una ullada a les primeres trobades d'aquest conservacionista i escriptor amb els animals que va créixer per cuidar i protegir professionalment. Relata la seva història amb claredat i humor, involucrant tots els membres de la seva família en les històries al llarg del camí, cosa que aporta encant al llibre.

Gerald Malcolm Durrell (Jamshedpur, 1924 - St. Helier, 1995) Escriptor i naturalista britànic. Gerald va ser el cinquè i últim fill de la seva família, ja que una germana gran va morir a la infància. El seu pare, un enginyer civil destinat a Índia, va morir el 1928, per la qual cosa la família es va veure obligada a tornar a Gran Bretanya, traslladant-se poc després a Grècia. La senyora Durrell es va traslladar a l'illa grega de Corfú amb els seus fills Gerald (Gerry), Margo i Leslie, i Lawrence (Larry) que ja hi vivia amb la seva dona, Nancy Isobel Myers, amb qui s'havia casat el gener de 1935. Als seus paratges naturals, pràcticament intactes llavors, es va desenvolupar la primerenca afició de Durrell pels animals.

Forçat a instal·lar-se de nou a Londres a causa de la Segona Guerra Mundial, el 1945 va començar a treballar com a ajudant al Parc Zoològic de Whipsnade, a Bedfordshire. A l'any següent va iniciar una sèrie d'expedicions per a la captura d'animals, amb destinació a zoològics, museus i institucions dedicades a la protecció de les espècies salvatges; els viatges, que el van portar a Camerun, Guinea, Argentina, Mèxic, Paraguai, la Guyana, Austràlia, Nova Zelanda i Malàisia, es van prolongar fins al 1959. La seva tècnica diferia molt de les practicades a l'època, ja que mai recol·lectava en excés i no comprava als recol·lectors professionals.

Després de casar-se amb Jacqueline 'Jacquie' Wolfenden, tots dos van començar a escriure llibres per finançar les expedicions de Gerald i la conservació dels animals. Encoratjat pel seu germà Lawrence Durrell a recollir per escrit les seves experiències, i el 1953 va publicar *El arca sobrecargada* (*The Overloaded Ark*), que es va convertir en un èxit de vendes i al que van seguir

Tres billetes de ida a la aventura (1954), *Los sabuesos de Bafut* (1954), *El nuevo Noé* (1956), *La selva borracha* (1956) *La meva família i altres animals* (1956), *Un zoo en mi equipaje* (1958) i *Encuentros con animales* (1958).

L'estil amè, anecdòtic i irònic de Gerald Durrell, juntament amb l'exotisme dels escenaris presentats als seus llibres, van guanyar una popularitat inesperada en el cas d'una temàtica com la seva.

A mitjans de la dècada dels cinquanta, desil·lusionat amb la manera com tractaven els animals en els zoològics, Gerald es va decidir a obrir el seu propi. El 1959, als beneficis obtinguts amb les vendes de les seves obres -que ja havien contribuït a finançar les seves expedicions- es va afegir una herència que li va permetre afrontar el projecte de fundar un zoològic a l'illa de Jersey, convertit en el Jersey Wildlife Preservation Trust el 1963 i que, amb el temps, promouria la creació d'altres institucions, com ara la Safe Animals from Extinction (SAFE) i l'International Training Centre, edificat al costat del zoo el 1976.

A partir de la dècada de 1960, diverses sèries de programes per a televisió -com *Two in the Bush* (1962), *The Amateur Naturalist* (1983) i *Ourselves and Other Animals* (1987)-, produïts primerament per la BBC i després per la cadena privada Channel 4, van contribuir a augmentar la popularitat de Durrell, fent palesa la seva activitat com a naturalista i els seus esforços per preservar espècies en perill d'extinció.

Gerald i Jacque es van divorciar el 1979 i, poc després, es va casar amb la seva segona dona, Lee McGeorge. Durant la següent dècada va llançar diversos grups de conservació, destacant el Durrell Wildlife Conservation Trust.

Va continuar escrivint, i altres dels seus títols són *La tierra de los susurros* (1961); *El feudo de la casa de fieras* (1964); *Dos entre los arbustos* (1966); *Rosy es pariente mía* (1968); *Los secuestradores de burros* (1968); *Bichos y demás parientes* (1969) segon llibre de Corfú; *Filetes de lenguado* (1971); *Atrápame ese mono* (1972); *Animales en mi campanario* (1973); *El paquete parlante* (1974); *El arca inmóvil* (1976); *Murciélagos dorados y palomas rosas* (1977); *El jardín de los dioses* (1978) tercer i últim llibre de Corfú; *El picnic y algún otro pandemónium por el estilo* (1979); *El pájaro burlón* (1981); *La Guía del naturalista* (1982), signat conjuntament amb la seva segona esposa, la zoòloga nord-americana Lee Wilson McGeorge; *Cómo cazar a un naturalista aficionado* (1984) i *Durrell en Rusia* (1986) també en col·laboració amb Lee Durrell.

Gerald Durrell va morir el 1995 després que la seva salut comencés a deteriorar-se després d'un viatge a Madagascar.